

SLÆGTS-NYT

FAMILIEMEDDELELSER FOR STORGAARD-SLÆGTEN

Nr. 32

DECEMBER 1975

24. årgang

SLÆGTSFEST

Det er søndag den 6. juli 1975, med strålende sol og temperaturer langt over det normale (30gr.) oprandt festdagen som vi her i Hinge Storgård havde set hen til med glæde, men også nogen bekymring, der var nemlig blevet spået os, at den fest bliver en fiasko, der kommer højst 50 deltagere. Da tidsfristen var udløbet, havde 200 meldt deres ankomst, 25 kom til senere. Altså det gamle ord taler sandt - bekymringer skal man tage på forskud for at være sikre på dem.

Med yderste besvær blev man bænkedede om de festligt pyntede og veldækkede borde. Besværet bestod i, at Nørskovlund forsamlingshus dårlig kan rumme så mange. Feststemning var der, det mærkedes tydeligt. Formanden bød velkommen og mindedes de, der var gået bort siden sidste slægtsfest og udtalte glæde over, at Maren og Jens P. Rask, Silkeborg, som de ældste kunne være med. Derefter gik man løs på kaffen og den gode kage. Efter kort tid var der en sådan munterhed, at man dårlig kunne høre, hvad man selv tænkte. Der blev sunget nogle sange forfattet til slægtsfesten.

Efter kaffen gav formanden forskellige oplysninger angående slægten og arbejdet i udvalget i de forløbne 5 år. En tak rettedes til Laurits Storgård og Tonny Storgård for det store arbejde, de havde udført som formand, kasserer og redaktør i mange år. Efterhånden var temperaturen i forsamlingshuset steget til tropegrader, det ville være rart at komme ud, men uha, solen bagede endnu værre, end da vi gik ind. Turen gik nu mod Hinge kirke. Ankommen i god tid lagde jeg mærke til, at grupper samledes omkring de forskellige gravsteder. Mange kærlige tanker er sikkert gået tilbage til de kære, der hviler der.

Klokken fire samledes vi i kirken, der blev stuvende fuld. Efter et par salmer talte lektor Bjarne Madsen, Silkeborg, alvorsord til os ud fra prædikerens bog og

mindede om, at her har slægt efter slægt haft deres gang. Efter kirkebesøget samledes alle deltagerne i den gamle slægtsgård. Hvor glædede det os at se de mange slægtninge gå ud og ind, som om de var hjemme. Det var netop sådan, vi gerne ville have det. Især var det en glæde at se så mange børn og unge, som Tonny senere udtrykte det - det lover godt for fremtiden.

Ved 18-tiden samledes man igen i forsamlingshuset, hvor Margiths gode bøffer vederfaredes al retfærdighed. Også her blev sunget et par sange, enkelte havde ordet for korte bemærkninger, ved 20-tiden drog hver til sit.

For os her i Hinge Storgård vil denne dag stå som en rig og god minde.

Johs.

Glædelig jul

og et godt nytår ønsker vi hele
Storgaard-slægten.

Avisudvalget.

Et tilbageblik

Så er atter et år gået, et år med tropevarme, som ingen kan huske mage til, selv i skrivende stund den 9. nov. er det nærmest forårsvejr med sol og op til 12 grader varme.

Trods varme og tørke fik vi her på egnen en ret god høst både af korn og roer.

Her alt vel. Kærlig hilsen.

Ingeborg og Johs.

Kontingent

Der vil også denne gang være et giroindbetalingskort med bladet, kontingentet vil som sidste år være mindst 6,00 kr.

økonomien ved slægtsfesten gik så nogenlunde op.

Giro nr. 6074022,
Johs. Nielsen, »Hinge Storgård«,
8620 Kjellerup.

Dødsfald

Slægtsbog s. 75, I A

Jens Kr. Jensen Døssing døde d. 3. dec. 1974 87 år gammel. Han var søn af Ida og Niels Døssing, Filipsborg. Jens Døssing begyndte i sin ungdom på Nr. Nissum Seminarium, men helbredet var ikke så godt, så han måtte holde op. Senere begyndte han en organistuddannelse på musikonservatoriet i Århus og bestod med en meget fin karakter. I 1923 søgte han embedet som organist ved Skanderup kirke (Skanderborg) og fik det. Der var han organist til 1967, altså i 44 år; da måtte han træde tilbage på grund af svigtende helbred. Jens Døssing gik op i sin gerning, og han var en dygtig og pligttopfyldende organist.

I 1967 flyttede han fra Skanderborg til sin svoger, Valdemar Henriksen, Lundum skov, og der var han de sidste 7 år. Han blev plejet af sin søsterdatter Ida. Jens Døssing var et fint og venligt menneske med lun humor, og han var elsket af både familie og venner. Han blev d. 7. dec. 1974 stedt til hvile i familiegravstedet på Hørup kirkegård.

Fødsler

Slægtsbog s. 108, IV B 1

Knud Olaf Thormann Nielsen, f. 20-3-1966, søn af Aase og Henning Nielsen, Resdal.

Slægtsbog s. 108, IV B 2

Claus Peter Thormann, f. 11-5-1968, Anders Thormann, f. 19-2-1971, Anja Thormann, f. 27-8-1973, børn af Niels Henrik og Tove Thormann, Kollund.

Slægtsbog s. III, VI A 1

Jepp Søndergård Mogensen, f. 18-10-1974, søn af Finn og Birgit Mogensen.

Slægtsbog s. 107, I E 1 a

Gitte Oxvang Bitsch, f. 14-4-1974, datter af Erik og Anna Bitsch, København.

Slægtsbog s. 55, IV D 2

Jens Dohn Kirkegård, født 24-3-1975, søn af Benny og Gunhild Kirkegård, Kjellerup.

Slægtsbog s. 55, IV D 4

Jesper Knudsen, født 9-10-1974, søn af Ingerlise og Jens Olaf Knudsen.

Slægtsbog side 58, VI D 1

Nadin Elizabeth Storgård, født den 25-2-1975, datter af Peter og Patricia Storgård, Oslo.

Slægtsbog side 69, IV C 1

Jørgen Storgård, født 16-3-1964. Arne Storgård, født 6-1-1970. Lene Storgård, født 24-12-1974, børn af Peter og Esther Storgård, Knudstrup.

Slægtsbog side 85, I H 1 a

Peter Pedersen, f. d. 23-5-1975, søn af Kirsten og Poul Verner Pedersen, Bjerringbro.

Slægtsbog side 83, I D 1 B

Michal Winther, f. d. 11-6-1975, søn af Karin og Ulrik Winther, Bjerringbro.

Bryllup

Slægtsbog s. 61, I C 2 b

Gdr. Johannes Nørskov Lauritsen, viet i Vinderslev kirke d. 27-9-1975 til Tove Krogh, f. 1-10-1953, datter af Henry Krogh, Brabrand.

Slægtsbogs. 61, I C 4 b

Astrid Storgaard Nielsen, viet i Hinge kirke d. 17-10-1975 til Jens Andersen, f. 6-1-1953, søn af Niels Andersen, Ikast.

Slægtsbog s. 108, IV B 2

Adjunkt Niels Henrik Thormann, viet i Gårslev kirke d. 22-3-1967 til lærer Tove Kjær Poulsen, f. på Frederiksberg d. 22-1-1940, datter af overlærer E. Poulsen, Egtved.

Slægtsbog s. III, VI A 3

Lærerstud. Per Steen Mogensen, viet i Nr. Nissum kirke d. 24-4-1975 til lærerstud. Bente Johannesen, f. 15-11-1953, datter af assurandør Johannesen, Holstebro.

Slægtsbog s. 107, I E 1 a

Bankbetjent Erik Bitsch, viet d. 17-6-1973 til bankass. Anna Oxvang, f. 28-5-1951, datter af overgartner Oxvang, Hareskov.

Slægtsbog s. 58, VI C 2

Damefrisør Birgit Storgård, viet i Levring kirke den 14-6-1975 til disponent Peder Brunbjerg Sørensen, Ikast, født den 3-10-1948, søn af tømrerm. Johannes Sørensen, Ikast.

Slægtsbog side 58, VI C 3

Ekspedient Niels Erik Storgård, viet i S. Jørslev kirke den 12-7-1975 til damefrisør Jytte Solveig Overgård Hansen, født d. 8-2-1955, datter af vognmand Åge Hansen, Demstrup.

Runde år

Side	1976
49 Niels Storgård Davidsen, Silkeborg	5/10 80
49 Gjertrud Marie Davidsen, Silkeborg	12/6 75
51 Inger Rasmussen, Aalborg	2/10 50
52 Johanne Marie Madsen, Silkeborg	23/2 70
53 Else Lund, Århus	24/8 65
55 Aage Storgård, Silkeborg	16/3 65
56 Gunhild Pedersen, Bording	10/6 60
56 Karl Pedersen, Bording	4/3 65
57 Marie Fritz, Herning	28/3 65
61 Andrea Lauritsen, Vinderslev	30/1 65
61 Jens Lauritsen, Vinderslev	3/4 70
61 Knud Storgård Nielsen, Astrup	31/7 60
61 Ellen Nielsen, Astrup	30/1 50
64 Laurits Storgård, Nørskovlund	24/1 85
66 Olaf Lykke Storgård, Middelfart	14/11 50
66 Niels Chr. Storgård, Kbh.	7/4 80
68 Katrine Storgård Nielsen, Kbh.	30/12 80
68 Kathrine Rasmussen, Nørre Lyndelse	24/5 75
68 Peder Storgård Rasmussen, Nørre Lyndelse	15/10 50
69 Jakob Sørensen, Nørre Lyndelse	29/5 75
69 Kresten Svendsen Ilbjerg, Nørre Lyndelse	2/2 50
77 Oskar Almind, Skanderborg	4/10 65
79 Jørgen Enevold Jensen, Brædstrup	19/5 70
84 Karen Kirsten Winkler	6/4 50
85 Antonny Storgård, Løgstrup	5/2 75
85 Johannes Andersen, Nysted	19/12 75
86 Kristiane Marie Andersen, Naderup	12/8 70
88 Gunnar Storgård, Aalborg	5/3 70
88 Arne Storgård, Silkeborg	5/3 70
88 Elly Ingeborg Storgård, Silkeborg	19/12 65
91 Knud Hagbart Storgård, Kbh.	11/7 60
95 Aage Rahbe Petersen, Kbh.	14/12 75
95 Edith Kathrine Petersen, Kbh.	1/4 65

96 Ejvind Høfde, Kbh.	15/4 50
97 Theodor Rahbe Hald, Kbh.	15/9 70
101 Viola Storgård Hansen,	6/4 65
107 Minna Bitsch, Silkeborg	5/3 80
108 Oluf Nielsen, Hinge	19/1 60
109 Frederikke Kirstine Nielsen, Nr. Snede	14/11 70
110 Karla Lydia Nielsen, Bregnerød	19/2 60
111 Viggo Pedersen, Astrup	7/8 60
111 Thomas Mogensen, Nørre Nissum	7/8 60
50 Ida og Svend Davidsen, Silkeborg	14/4 sølv
51 Else og Carlo Stål Nielsen, Canada	25/8 sølv
56 Gunhild og Karl Pedersen, Bording	3/3 sølv
97 Kirsten Elly og Hans Jakob Hald, København	14/10 sølv

Brudstykker af min tanzanianske dagbog

Fortsættelse fra sidste gang

En hverdag i 73 eller byboens Tanzania

Den lille regntid skulle være begyndt. Mon den kommer i år? Mon vi snydes i år? Hver dag - også denne - bringer en hed, tør blæst hen over byen, hvirvler Støv og snavs op, blæser alle de mørke skyer, som vi håber skal komme med regn bort og lader en nådeløs sol brænde på folk, huse, gader, haveanlæg.

Ved lysets frembrud høres de første folk passere huset. Det er folk, der bor oppe på bjerget på deres gårde, og som hver dag - til fods eller med en af de utallige små busser - begiver sig ned til byen for at arbejde eller for at finde arbejde.

Moshi er en af de byer i Tanzania, der af planlæggerne er blevet udset som expansionsby, dvs. at der investeres i industri og handel her. Dvs. at der bliver nye arbejdspladser for nogle af de mange bønder på bjerget, som har så lille en gård, at det er vanskeligt at klare sig.

Nede ved labour-office står der allerede en kø af folk kl. 8 om morgenen. De venter tålmodigt. Håbefulde. Bliver der mon job i dag? Uden for flere fabrikker og regeringskontorer hænger der skilte, der siger: Intet arbejde her.

Byen er i fuld gang. Busser, landrover, lastbiler, privatbiler. Det er som i en by i Danmark. På markedspladsen mødes afrikanske, indiske og europæiske husmødre for at købe grøntsager, inden de bliver triste og slatne af at ligge i varmen. Grøntsagsmarkedet er et af de bedste i Tanzania. Det bugner hver dag af dejlige grøntsager og frugter. Priserne varierer afhængigt af udbuddet, dvs. mest af sæsonen.

Nede ved den store rundkørsel ved byens klokke-tårn, hvor der reklameres med den nyeste indiske film kl. 6 og kl. 9 i aften, sker der noget. En betjent er ude.

Han stopper den kørende trafik. Der høres lyde, og nu dukker en procession op. Folk. Skilte. Taktfaste råb. Processionen er ikke så stor. Hvad mon det er. Åh jo, nu kan man se, hvad der står på skiltene. Det er en demonstration, der tilkendegiver sympati med regeringens nylige beslutning om at nationalisere 50 store farme på bjerget for at løse småbøndernes jordknaphedsproblem. Det er mest skolebørn, medlemmer af det politiske parti og regeringsansatte, der deltager i processionen.

Jeg er færdig med mine indkøb. Kød, mælk, æg, mel, etc. Jeg har fået det hele. Det er varmt at mase rundt og købe ind. Jeg går ind på kaffebaren og bestiller en kop kaffe. Der kommer de fleste regeringsansatte og får deres formiddagskaffe og en kage eller en sandwich. De har de høje lønninger, de har tid at gå og drikke kaffe. Udenfor står et par 10-12 års forældreløse drenge, som samfundet har glemt, og forsøger at tigge penge nok til, at der bliver mad i maven for i dag.

Jeg møder venner der. Vi falder i snak over kaffen. Pludselig hører jeg kalden til bøn fra moskeen. Kl. er ca. 1. Jeg skynder mig at bryde op og tager hjem med dagens indkøb.

Regeringsansatte folk af alle kategorier arbejder fra 7,30 til 14,30. Det gælder også her i huset. Eftermiddagen er så varm nu, at det er blevet god vane at lægge sig lidt og klemme øjnene i for en stund. Sidst på eftermiddagen kan man klare et spil tennis. Da englænderne var i stort tal her, byggede de klublokaler med tilhørende golf- og tennis-baner. Klubben var da kun forbeholdt europæere. Nu er der indiske, europæiske og bedrestillede afrikanske medlemmer. Et rigtigt lille overklasse-samlingssted, som egentlig ikke er for velset af regeringen. Samtidigt det eneste sted for udøvelsen af sport, når der ses bort fra fodbold. Efter tennis får man sig en snak over en kold øl ved baren. Eller måske foretrækker man at sidde i sin egen have og nyde synet af de sidste solstråler på toppen af Kilimanjaro.

Middagen er spist. Et par breve blevet skrevet. De skal postes. Byen er mørk om aftenen. Der er lys, men ikke mange lygter. Det er varmt, men behageligt varmt om aftenen. Der er liv i gaderne. Nede fra Majengo, en ren afrikansk bydel, lyder congoleser- og swahilimusik. Der er tykt af folk ved den store pombebar. Pombe er lokalt øl, her fremstillet af bananer og hirse. Længere oppe i byen er der blandede barer, hvor der både serveres pombe og øl samt stærkere drikkevarer, de sidste betydeligt dyrere at drikke. Også her er der liv. Mændene er i flertal. Som i England er der her en god indgroet skik for, at manden må en tur på bar hver aften, inden han skal hjem og spise dagens sidste måltid, som konen er hjemme at forberede. Et par små, smart-påklædte damer er på vej ind i en af barerne for at stille sig til rådighed for mændene der. Mange af dem arbejder alene i byerne og har fundet det bedst og billigst at lade kone og børn blive hjemme på gården på landet.

Brevene postes. Mørket og stilheden sænker sig over byen indtil næste morgen. Hverdag og søndag er så godt som ens her.

Amanuensis *Birgit Storgaard Madsen*, mag.
art (slægtsbogen s. 51, III E 1).

Så begynder Australiensferien

Lørdag den 8. september.

Så har jeg sovet den første nat i Australien. Det er en underlig følelse at vågne op og skue ud over, en for mig helt ny verden. Alt - selv de mindste ting - er spændende for mig. Nu er mine barndomsdrømme om at komme ud og se noget mere af den store ukendte verden gået i opfyldelse. Det er som et eventyr. Jeg blev meget forbavset over den kolde luft, da jeg kom ud. Og tænk, der var is på bilruderne på de udestående biler. Det havde jeg ikke ventet. Nå - det varede jo ikke længe, før solen tog magten, og der blev en behagelig sommervarme. Da jeg havde fået min morgenkaffe, var jeg inde i restaurationskøkkenet og blive præsenteret for de i køkkenet værende damer. De var jo spændt på at se den meget omtalte morfar. Jeg har vist før fortalt, at Huggo havde servicestation og bilværksted, og Ellen havde restauration. Det er to ting, der næsten overalt er knyttet sammen i Australien. Det var en fornøjelse at hilse på de damer. De havde vedtaget, at de, med min tilladelse, ville kalde mig Pop, det betyder morfar. Det blev jeg efter den tid kaldt af alle, jeg kom i kontakt med i Australien, og det befandt jeg mig godt ved. Jeg gik så og orienterede mig om formiddagen, så jeg var klar over, at jeg nu var i Lithgow.

Om eftermiddagen kørte Huggo, Ellen og jeg til Sidney efter min sidste bagage. Det blev en vidunderlig tur op gennem de blå bjerge i det strålende solskin. Her kunne jeg med rette synge: »Undrer mig på, hvad jeg får at se, over de høje fjelde«. Det er vanskelig at forlige sig med, at solen står i nord om middagen, men alt er jo så helt anderledes her end andre steder i verden, så hvorfor ikke også det.

Jeg havde allerede konstateret, at udviklingen i naturen ca. svarede til første halvdel af maj hjemme. Påskeliljer, Taksetter og Perleblomster står i fuld flor, og Tulipanerne er i knopper.

Af buske er Ribis og Forsytia i blomst - ja også Stedmoder, Gyldenlak og Primula foruden flere ukendte sirbuske står i blomst. Huggos har en Kameliablomst i haven, den har desværre fået et sværp af nattefrosten. Men tænk hvor vidunderlig - for første gang skal jeg opleve 2 somre på stribe.

Jeg blev næsten helt ør af alle de ny indtryk. Endelig nåede vi til Sidney og fandt op til toldkammeret igen. Til min store skuffelse beholdt tolderne min jagtriffel. De påstod, det var en ombygget militærtriffel - så derfor måtte den ikke indføres. De beklagede, men sådan var loven. Riflen ville blive afleveret til politidirektøren i Sidney, så kunne jeg prøve at sende et andragende til ham om at få riflen udleveret. Men formentlig bliver den destrueret, sagde de.

Nå, vi fik en kop the med brød i Sidney og kørte så en anden vej hjem.

Sikke landskaber vekslende med byer, bjerge og lavlande med landbrug.

Det skal ses, det kan slet ikke beskrives, så storslået er det. Vi nåede omsider hjem - da var det mørkt. Her er mørkt 18,30.

Det blev så vor første hyggelige aften sammen. Der var meget at fortælle og spørge om.

Godnat og sov godt.